

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดยพระสังฆราชวีระ อัครมุขนีร์ตน

อาทิตย์ที่ 6 เทศกาลธรรมดา
15 กุมภาพันธ์ 2015

บทอ่าน ลนต 13: 1-2, 44-46 ; 1 คร 10: 31 - 11: 1 ; มก 1: 40-45

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 1504, 2616

จุดเน้น เพื่อให้ถูกเปลี่ยนแปลง ท่านต้องยอมรับต่อหน้าพระเจ้า ท่านไม่มีอำนาจอะไรเลย

ทุกคนยอมกลัว หากเกิดโรคผิวหนัง (ไม่สวย) แม้ในสมัยปัจจุบันที่มีการรักษาพยาบาลที่ดี ยิ่งในอิสราเอลสมัยโบราณก็เช่นกัน สภาวะผิวหนังสมัยปัจจุบันมีการรักษาพยาบาลที่ดี เราก็จริตชีวิตกับมันได้ ตัวอย่างเช่น โรคผิวหนังอักเสบเฉียบพลัน คนสมัยก่อนกลัวมาก จึงขับไล่ให้ไปอยู่กับกลุ่มโรคเรื้อน

โรคผิวหนังทุกคนเห็นได้ชัดเจน ไม่เหมือนแผลภายในหรือที่ลึกๆ ที่เราแต่ละคนก็เป็นกันได้ทุกวัน เพราะสภาพอ่อนแอภายนอกมนุษย์ เราสามารถปกปิดบาปได้ดีมากๆ และปกปิดตัวตนจริงของเรา ตามสัญชาตญาณสัตว์ก็ซ่อนความป่วยไข้หรือบาดแผล เพื่อมิให้ตกเป็นเหยื่อของสัตว์อื่นๆ ที่เห็นว่ามันอ่อนแอ เราก็มองกัน มีแนวโน้มดำเนินชีวิตตามสัญชาตญาณ หรือ (ปกปิดความผิด) โดยอัตโนมัติ แต่พระเจ้ายังคงเรียกเราต่อเนื่องให้ดำเนินชีวิตอย่างที่ควร อย่างเต็มที่ อย่างมีสติ และอย่างกระตือรือร้น (มีชีวิตชีวา) พระเจ้าให้โอกาสเรา

เราเรียนรู้อัตลักษณ์ที่ไม่ดีของเรา ในหลายปีที่มีเงื่อนไขหลายอย่าง หากเราไม่ตัดสินใจกลับมาหาพระเจ้า ยอมรับว่าเราทำบาป และวิงวอนขอพระองค์ชำระเราให้สะอาด มิฉะนั้นเราก็คงซ่อนตัวหลังหน้ากากต่อไป ก็คือ ยอมให้บาดแผลลึก รักษายากขึ้น เมื่อเราทำแบบอัตโนมัติ ไม่ตระหนักมีสติในการเลือกทำอะไรๆ ทำซ้ำเรื่อยๆ เราก็มองกลายเป็นบุคคลที่เราไม่ได้เป็น (สมุนปีศาจ) พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราดำเนินชีวิตแท้ๆ ในฐานะบุคคลที่พระเจ้าได้สร้างเราให้เป็น (ลูกของพระองค์)

ดังนั้นเราจะทำอย่างไร ประการแรก เราต้องรู้ว่าเราไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง พระเจ้า (ต่างหาก) สามารถรักษาเรา และสามารถช่วยเปลี่ยนแปลงเรา เราสามารถกลับกลายเป็นบุคคลที่พระเจ้าได้ทรงสร้างเราให้เป็น เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราหันมาหาพระเจ้า ทูลขอพระองค์ทรงช่วย

ใครที่เคยผ่านการอบรม 12 ชั้น จะรู้ว่าชั้นแรกสำคัญมาก คือ ต้องยอมรับว่า เราไม่มีอำนาจเอาชนะบาป เราต้องพึ่งกำลังของพระเจ้าช่วยเรา นักเขียนด้านชีวิตจิต คุณฟอริชาร์ด โรห์ บอกเราว่า "พระเยซูเจ้าได้เรียกชั้นแรกว่า **ทางแห่งไม้กางเขน** เราต้องติดตามพระองค์ เข้าไปสู่การยอมรับว่าตนไม่มีอำนาจเลย" ไม่ใช่หนทางแบบหมัดกำลึงใจ แต่เราสามารถยื่นหัตถ์อ่านพระคัมภีร์ หรือ ร่ำพิงหนทางแห่งไม้กางเขน เราต้องไม่หยุดที่การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า พระองค์เสด็จไปก่อนเราเพื่อแสดงให้เราเห็นว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าความตาย และจะประทานชีวิตใหม่ให้เรา ความคิดสำคัญมากที่สุด คือ เราผ่านทุกสิ่งไปได้ เพราะพระเจ้าสถิตอยู่กับเราตลอด

พี่น้องต้องทำอะไรเพื่อดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าได้สร้างพี่น้อง ปฏิบัติตามพระบัญญัติ พยายามทำดีต่อเพื่อนบ้าน **การทำเป็นสิ่งที่ดี** แต่ที่สำคัญสุดๆ ด้วยก็คือ **การอยู่กับพระเจ้า การฟังพระจิตเจ้าภายในตัว และการรับคำแนะนำ** ขอพี่น้องให้เวลาสม่ำเสมอในแต่ละวันคิดถึงพระเจ้า มอบความยินดี ความทุกข์ยาก ความกลัว และความปรารถนาเช่นนี้จะช่วยให้มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งขึ้นกับพระองค์ รวมทั้งการรับศีลอภัยบาปและศีลมหาสนิทบ่อยๆ พระเจ้าจะรักษาพี่น้อง พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงพี่น้องและนำทางไปหาพระองค์ พี่น้องสามารถทำได้

หมายเหตุ : บทราฟิ่งเรื่อง Powerlessness <https://cac.org/richard-rohr/daily-meditations>

พระสังฆราช วีระ อัครมุขนีร์ตน แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(มกราคม - มีนาคม 2015), หน้า 69-71.